

Zpráva z Filipín 2010, část třetí

Milí přátelé, je neděle

a u Vás v ČR teprve začínají Vaše bohoslužby (doufám, že tam všichni jste! ☺) a my už máme volné půlčtvrté odpoledne. Časový posun je totiž +6 hodin.

Přemýšlím, kdy jsme měli odpoledne volno od chvíle, kdy jsme opustili ČR. Tentokrát se nedalo nic dělat, já jsem padl únavou hned po příchodu, zatímco Jarek zpracovával fotografie z dneška, později jsme si to prohodili ☺.

V rámci programu Dálková adopce PLUS[®] podporujeme z ČR na Filipínách službu tří pastorů (kazatelů), kteří zakládají duchovní službu na novém místě. Jedním z nich je mladě vyhlížející usměvavý Francis Bonito, inženýr elektrotechniky, který se s manželkou Elenitou a dcerou Earkenmor před 6 lety přistěhoval do manilské čtvrti Tanglaw.

Ředitel I.N. Network Nestor Flores nám vysvětloval, že I.N. Network podporuje službu 50 takovýchto křesťanských průkopníků, ale vždy pouze mimo hlavní město Manilu.

Zde udělali výjimku... a není divu. Pastor Bonito nám ze dveří svého domu ukazoval zamřížované okno domu na protější straně ulice. „Odsud prodávali za bílého dne drogy,“ říkal. A nejen tam, těchto domů zde bylo na každé ulici několik. Nebylo neobvyklé slyšet na ulici křik a spatřit pobíhat muže s noži.

Jednou ale přišli lidé z nejznámějšího gangu na bohoslužbu a z 19 nejznámějších mafiánů čtyři přijali Krista. Bývalí narkomani a dealéři dnes tvoří páteř vedení sboru! Drogy zmizely z ulic a Tanglaw se mění do podoby, která odpovídá překladu jména čtvrti: pochodeň, světlo. Místní úřady zvou pastora Francise Bonita na veřejné akce, aby se zde modlil.

Když jsme přijeli k budově sboru (bohoslužby začínají v 7 hodin ráno), zjistili jsme, že jsme na špatné adrese. Sbor se mezitím musel přestěhovat do větší haly, do původní se již nevešli. Nyní zde bydlí Francisova rodina a hlavní prostor se využívá pro menší sborové aktivity.

Přesunuli jsme se tedy kousek dál k bývalé multifunkční hale městské části Tanglaw, kterou sbor zakoupil a postupně splácí. Dnes zde bylo celosborové shromáždění s asi 200 účastníky – někteří museli postávat venku. Sbor totiž postupně založil práci v 7 dalších čtvrtích. V každém dceřiném sboru se v neděli schází od 30 do 100 lidí. Sbor finančně podporuje jejich pastory. Na stěně sboru jsme viděli veliký barevný plakát „Tanglaw Christian Church International“. Proto jsme se domnívali, že pastor Francis Bonito je součástí ještě nějaké další mezinárodní organizace, která spolu s I.N. Network podporuje finančně jeho službu. Za dobu své existence také sbor zakoupil dvě budovy, má misijní pracovníky, při bohoslužbě používá ozvučení, hudební nástroje a dataprojektor...

Zeptali jsme se na to Francise při obědě v jeho domě, kam nás po bohoslužbě pozval. „Ne ne,“ říkal. „Oni nám na biblické škole pořád říkali, že máme myslet nejen lokálně, ale že Bůh může rozšířit naši službu, kam on chce.“ Takže tento muž přišel sám, na základě Božího zavolání, do čtvrti dealerů a narkomanů s cílem založit zde křesťanskou církev „international“ (mezinárodní)... Zatím si počínají dobře! ☺.

Na předchozí straně bývalá budova sboru, dole nová.

Součástí bohoslužby byla vedle dynamických chval (dvě kytary, bicí, klávesy) a kázání také hraná scénka, vycházející ze skutečného příběhu. Bylo zde ještě několik tanečních vystoupení a dobře si vedla také děvčata s tamburínami a tancem během chval.

Doporučuji Vám podívat se, jak to vypadá u sboru Tanglaw a také uvnitř, když místní věřící chválí Boha:
www.youtube.com/watch?v=K_J5IIGEzk4

Bylo dojemné, jak nás sbor uvítal: i zde jsme dostali na krk tradiční ozdoby z živých květů. Byli jsme vzácnou návštěvou a dostalo se nám zvláštní pocty. Znamená to, že nás posadili dopředu před reproduktory, které nám při chválách málem ustrelily uši, a pustili na nás silný větrák (můj úhlavní nepřítel číslo 3 během naší cesty ☺). Tentokrát jsem se ale nenechal zaskočit a ač bylo venku 30 °C, vyzbrojil jsem se flaušovou vestou! Zkrátka přijmout poctu může být někdy náročné! Od včerejška cítím určité problémy s dutinami a na průduškách – to ta klimatizace.

Zde Jarek hovoří ve sboru pastora Bonito ve čtvrti Tanglaw:

Naše cesta po projektech, které na Filipínách podporuje Nadace Mezinárodní potřeby, se chýlí ke konci. Za nějakou hodinku se pro nás staví náš hostitel Nestor a večer strávíme u večeře s jeho rodinou.

Ještě dnes v noci budeme podupávat na letišti v očekávání na odlet z Manily přes Dubaj do Prahy. Letadlo odlétá vlastně zítra 13. září v 0:20 hod. a do Prahy bychom měli dorazit ve 14:50 evropského času.

Na závěr připojím několik postřehů a poznámek z našeho pobytu, které jsem v průběhu nezmínil:

* Služba I.N. Network na Filipínách je komplexní. Nestor nám ukázal také krejčovskou a ševcovskou dílnu, která zaměstnává asi 20 lidí. Šijí školní uniformy pro podporované děti a za 60 % ceny zde pro ně také vyrábějí kvalitní kožené boty.

* Na dvoře střediska I.N. Network jsou mangové stromy. V jejich stínu je příjemné posezení a nezralá manga jsou prý výborná. Nezkoušel jsem to ale zejména s ohledem na rozbouřený žaludek v prvním dni.

* Můj fotoaparát ukončil svoje služby ve čtvrtek kolem poledne. Myslím, že už jej nebude možno „vzkřísit“. Jarek tedy pořídil většinu fotografií, které jsou součástí této zprávy. Naštěstí je Jarek podobně nadšený fotograf jako já. Nestor Flores mi sice půjčil jejich fotoaparát Sony – takové ty malé kamery do dlaně. Je to sice vespělý typ, ale co je to proti Panasonic Lumixu FZ-5, který prokázal tolik skvělých služeb v naší práci! Asi jako Fabia vůči Mercedesu... Skvělá optika Lumixu, vysoká světelnost, prokreslené obrázky – to je to, na co jsem byl zvyklý. Pravda, Lumix má vysoký digitální šum a poměrně mdlé video. Ovšem ne ten Jarkův – šum jeho FZ-28 je sice větší, ale video je v plnohodnotném rozlišení.

Před touto cestou jsem ale již uvažoval o tom, že by bylo na místě poříditi novější fotoaparát, který je pro službu nadace velmi důležitý – a technika dnes zase o kus pokročila.

Tak uvidíme.

* Jeden zážitek ze Srí Lanky mi silně utkvěl v paměti. Jeho dosah jsme si uvědomili až po několika dnech: Jarek měl nějaké problémy s rukou, bolela jej, brněla. Bylo to dost nepříjemné a silné. Podobně já jsem přicestoval z ČR s handicapem – už 10 dní mě bolela noha po nepříjemné srážce s protihráčem při fotbalu. Dostal jsem zásah kolenem do napnutého stehenního svalu – už se Vám to někdy stalo? Brrr. Zřejmě tam vznikla silná krevní sraženina a po absolvování delšího letu ve chvíli, kdy jsem po delším sezení např. vstal, šel do schodů apod., noha dělala opravdu problémy. Jeden den jsme se rozhodli se za sebe vzájemně modlit. Co mám dodat? Když Vás po deseti dnech bolesti najednou něco úplně a natrvalo přestane bolet? Podobně „dopadl“ i Jarek... Sláva Bohu.

* Po návratu do ČR jsem dostal e-mail od ředitele filipínské práce, že v jedné z rodin byla uzdravena nemocná dívka poté, co jsme se na závěr návštěvy s rodinou modlili. Po našem odchodu vstala a řekla mamince, že jí je dobře. Tato zpráva mě naplnila vděčností a nadějí.

Loučíme se s Vámi, za cestovatelskou dvojici Nadace Mezinárodní potřeby
Petr Horáček